

Citiți

pagina 2-a

din duminică în duminică

CONTRIBUȚIA TINERETULUI la dezvoltarea industriei chimice

Interviu cu tov. MIHAIL FLORESCU, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei

În expunerea făcută la ședința plenară din 26-28 noiembrie 1958 a C. C. al P. M. R., tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că în anii puterii populare producția industriei chimice a crescut de 8 ori față de nivelul anului 1938.

Care sînt principalele realizări ale industriei noastre chimice?

În ultimii ani s-au creat noi ramuri ale industriei chimice ca: Ingrășăminte cu azot, insectofungicide, coloranți, medicamente, mase plastice, fire de fibre sintetice, detergenți, reactivi etc.

În anul acesta s-au pus în funcțiune două mari uzine de superfosfați, una la uzina de Ingrășăminte minerale „Petru Poni” cu o capacitate de 100.000 tone care va fabrica un superfosfat amonizat în stare granulat, iar

Uzina de acid sulfuric și Ingrășăminte minerale de la Năvodari cu o capacitate de 150.000 tone superfosfat avînd posibilitatea de a ridica producția în anul următor, la 200.000 tone.

Pentru producerea acidului sulfuric — materia primă la fabricarea engrășămintelor fosfatice — s-au dat în funcțiune două mari unități: una la Coșca Mică și cealaltă la Năvodari. De asemenea, este în construcție Uzina de Ingrășăminte azotoase de la Roznov, cu o capacitate de 210.000 tone, care va intra în funcțiune la sfîrșitul anului 1960.

Folosind engrășămintele chimice, agricultura va obține însemnate sporuri de recoltă. Industria medicamentelor a luat locul vechilor laboratoare a căror activitate se baza în special pe medicamente se dezvoltă cu succes, pe baza materiilor prime chimice, vegetale și animale, care stau la dispoziție, în prezent producându-se peste 600 substanțe medicamentoase. Printre produsele fabricate în țară, se numără: Remifon, PAS, Tebezona, Sulfatazol, Cloramina, Fenotiazina, Acid Acetilosalicilic ș.a.

Printre realizările însemnate din sectorul medicamentelor, se remarcă industria antibioticilor. Fa-

brica de antibiotice de la Iași, construită după ultimele cerințe ale tehnicii, trece drept una din cele mai mari și mai moderne unități de acest gen din Europa. Capacitatea ridicată de producție a fabricii permite și exportul unor cantități mari de penicilină în alte țări.

Industria coloranților, inexistentă în trecut, s-a dezvoltat imediat în ultimii ani. Se fabrică în prezent peste 160 de coloranți și 25 intermediari. Dacă în trecut eram complet dependenți de străinătate, astăzi am ajuns să acoperim 80 la sută din nevoile țării în ceea ce privește coloranții, sprijinind în acest mod dezvoltarea industriei textile, industriale poligrafice, plătării etc.

Începînd din 1952, a intrat în funcțiune fabrica „Carbochim” din Cluj care produce o gamă foarte variată de pietre de polizor pentru industria construcțiilor de mașini și electrozi siderurgici pentru cuptoarele electrice cu arc. Producția acestei unități a creat condițiile necesare dezvoltării industriei siderurgice și construcțiilor de mașini din țara noastră și a eliminat importul de abrazive și electrozi.

În sectorul chimiei organice s-a trecut la valorificarea pe scară mare a gazului metan. Astfel, în cadrul uzinelor „Nicolae Teclu” din Coșca Mică, s-a realizat în ultimii ani o fabrică nouă pentru negru de fum furnal și carbomet, o fabrică de acid formic și oxalic, mîndrindu-se totodată capacitatea instalației de formaldehidă.

A fost reutilizată cu agregate noi și de mare capacitate, conform cerințelor tehnicii moderne, uzina „Victoria” unde se fabrică astăzi un bogat sortiment de anvelope pentru tractoare, camioane, automobile, motociclete, biciclete ș.a. Producția acestei uzine elimină importul de anvelope și creează condițiile necesare dezvoltării sectorului de transporturi în vederea unei mai bune aprovizionări a unităților socialiste cu materiale și pentru intensificarea schimbului dintre sat și oraș.

Industria maselor plastice, creată și ea în ultimii ani, a înregistrat o creștere însemnată, dar ce realizate nu reprezintă decît primii pași în acest domeniu.

Fabricăm în prezent bachelită, aminoplaste, clorură de polivinil în foi și pe suport textil, poliacetat de vinil, (Inlocuitor de talpă), clei de uree, produse portabile.

(Continuare în pag. 3-a)

C. BANCILA

BRIGAZILE utemiste de muncă patriotică la lucru

Someșul va curge pe vadul nou

Într-una din diminețile friguroase ale lunii decembrie, străzile cartierului Someșu din Cluj, au cunoscut o animație deosebită. Atrăși de strălucirea cerurilor care se reflecta pe strădă, locuitorii cartierului au sîșierat la poartă și priveau grupurile de tineri ce veneau dinspre câmpul cultural. Aici au sîșierat loc de muncă patriotică frun-

ridice din Cluj se îndreptau spre șantierul tineretului de la albia Someșului. Coloanei l s-au alăturat mulți tineri și vîrstnici, locuitori ai cartierului.

În clipa ora zecile de brațe harnice au săpat și cărău pe malul drept al Someșului pămîntul și pietrișul necesar construirii stabilimentului, în vederea opririi și îndreptării apelor Someșului spre vadul cel nou.

OLTEANU VASILE secretar al Comitetului orașeneș U.T.M. Cluj

Prima zi de lucru a brigăzii

Brigada utemistă de muncă patriotică nr. 1 din raionul Rostor de Vede este cea a utemistilor din G.A.C. Beitiori. Acum citea a zece în cartea de evidență a brigăzii, așezat pe o movilă înălțată de pămînt, Păscu Ion, responsabilul brigăzii, a trimis pentru tractoare, semăntori, combine etc., precum și dormitor pentru tractoriști, creîndu-le acestora condiții cât mai bune de muncă și viață. Gospodăria s-a angajat ca această remiză să fie gata la începutul campaniei de primăvară. Brigada utemistă de muncă patriotică a hotărît să ajute voluntar la construirea

acelut remiză. Deocamdată a fost turnată temelia. O parte din materialele de construcție sînt pregătite. Si brigada a început lucrul. Pentru început s-a lucrat la nivelarea pămîntului de la temelie. Atmosfera a fost entuziastă, gîndindu-se la sfîrșit. Păscu Ion, responsabilul brigăzii, a trecut în cartea de evidență primele ore de muncă voluntară în dreptul numelui utemistilor s-a angajat pe o săptămînă și solemn că la prima sa ieșire la lucru brigada a avut efectul complet.

Text și fotografie: I. MIHALACHE



Și lață că brigada a ajuns la locul de

Reporterul vremii noastre are ericirea de a fi printre cei dinlîncuri ai înnoirii, ai luptelor și victoriilor poporului nostru care construiește sub conducerea partidului socialismului. Ziarist pasionat, poet sensibil, dar mai presus de orice, un cetățean devotat patriei noastre socialiste, reporterul trăiește în inima țării, se află pretutindeni acolo unde se nasc și se zămislsc fortele noului. Pulsul frenetic al construcției socialiste, gîndurile oamenilor, ale eroilor zilelor noastre, vibrează în centrul celor mai bune dintre paginile reportajelor lui Geo Bogza și Traian Coșovei, ale lui Eugen Barbu și Vasile Nicorovici, Petru Vintilă, sau în lucrările mai recente ale lui Vasile Căbulea sau Nicuță Șanese.

Generațiile mai vechi sau mai noi de scriitori se înfîntesc astăzi în volumele reportajului românesc întemponat printr-un efort comun, în descrierea figurii centrale a epocii: eroilor construcției socialiste.

O întregă generație de tineri reporteri activează în paginile reșei noastre cotidiene și periodice consacrandu-și deopotri-talentul, entuziasmul și energia lor reflectării luptei pentru socialism. Eugen Mandric, Al. I. Hilea, Pop Simion, Nicuță Tăseanu, Victor Vintu, Ștefan Bănușcu, Dionisie Șincan și alții, în tinerii reporteri care s-au armat prin talente, prin hărnicie și însoțită cercetare a noilor noastre realități. Ei se străduiesc să descopere cele mai semnificative fapte de seamă ale con-

strucției noastre socialiste conduse de partid. Avîntul în muncă, convingerile politice comuniste, dragostea față de patrie și partid ca și în general tot ceea ce ține de aspectul moral al tinerilor care și-au făcut datoria cu devotament pe marile șantiere naționale în anii puterii populare — con-

patriotismul, conștiința politică înălțată a tinerii generații comuniste care a pus entuziasmul în muncă la reconstrucția țării distrusă de fascism și război și care astăzi se află în primele rînduri ale luptei pentru triumful socialismului.

Călător neobosit pe drumurile



Centrul școlar agricol și zootehnic nr. 1 din Turda. Aci se pregătesc cadre pentru sectorul socialist al agriculturii. În fotografie: la ora de botanică profesoara Olivia Pop predă elevilor din anul I maeștri-agricolii.

HUȘI, al patrulea raion cooperativizat în regiunea Iași

Zilele acestea, odată cu înscrisoarea în unitățile agricole cooperatiste a unor noi familii de țărani cu gospodării individuale, în raionul Huși a fost terminată cooperativizarea agriculturii, el fiind al patrulea raion din regiunea Iași cu agricultura cooperativizată.

În prezent, cele 124 de gospodării colective și întovărășiri agricole cuprind peste 24.000 familii. Unitățile agricole cooperatiste din raionul Huși s-au dezvoltat mult în acest an; a crescut pro-

ducția agricolă, a sporit avutul obțes, în nivelul de trai al colectivităților și întovărășirilor s-a ridicat simțitor. Datorită muncii în comun, gospodăriile agricole colective au realizat, în condiții asemănătoare de climă și sol, producții medii de grîu cu 500 kg. mai mari la hectar decît ale țărănilor cu gospodării individuale, iar întovărășirile agricole cu 300 de kg.

Rezultatele însemnate au fost obținute în dezvoltarea avutului obțes și, pe această bază, în ridicarea valorii zilei-muncă. La gospodăria agricolă colectivă Otetova, de exemplu, valoarea zilei-muncă s-a ridicat în acest an la peste 40 lei, iar la gospodăria din Tîrziu, la 31 lei.

Succesele colectivităților și întovărășirilor au fost larg popularizate în toate satele și comunele raionului. Au fost organizate numeroase vizite ale țărănilor cu gospodării individuale în gospodăriile colective și întovărășirile agricole. Numai colectivitățile din Vutcani, Tîrziu și Boțești au fost vizitate de peste 2500 țărani cu gospodării individuale; s-au ținut peste 500 de conferințe în care s-au arătat, prin exemple concrete, avantajele și superioritatea muncii unite în unitățile agricole cooperatiste.

Ca urmare a muncii politice desfășurate de organizațiile de partid sînt, de colectivități și întovărășiri, de intelectuali în gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raionul Huși au mai intrat în acest an 11.236 familii de țărani muncitori.

(Agerpres)

mărturie despre rîvna investigării noului ca și despre posibilitățile artistice remarcabile ale reportereului. Pe lîngă volumul valoros de reportaje intitulat „Străbătînd drumurile țării” de Victor Vintu trebuie să pomenim aici și cartea lui Eugen Barbu: „Pe-un picior de plai”, și reportajele lui Eugen Mandric din paginile „Științei” ca și de însemnările de călătorie ale lui Ștefan Bănușcu apărute în cursul verii în paginile „Gazetei literare”.

Oprele tinerilor noștri reporteri dovedesc că în sfera vieții clocoțitoare de perpetuă construcție, în care se afirmă puternic eulanul creator, în conștiința revoluționară a tinerii generații educată de partid nu există și nu au existat niciodată așa zise „teme prozoice”. Dimpotrivă — pentru ochii și sufletul artistului pasionat de frumusețea acestei vieți a oamenilor noi din patria noastră, realitatea prezintă o înfîntare de teme de inspirație.

În această privință este de studiat și de urmat exemplul unui mare maestru al reportajului românesc — Geo Bogza — care a consacrat pagini de nemuritoare poezie în descrierea personalității morale și politice a muncitorului contemporan înaintat.

Portretul omului de astăzi cu dimensiunile lui caracteristice trăiește într-o altă formulă artistică în paginile reportajelor lui Traian Coșovei. Eroii sînt oameni

MIRON DRAGU

(Continuare în pag. 3-a)

O ENTUZIASTĂ ȘI CALDĂ MANIFESTARE A PRIETENIEI dintre tineretul român și tineretul sovietic

O întâlnire cu oaspeții dragi, o întâlnire pe care tineretul din capitala patriei noastre nu o va uita niciodată. Numai prietenia sinceră, frățescă, poate da naștere unor momente atât de înălțătoare, emoționante prin simțămîntele profunde pe care le exprimă.

La Casa de cultură a tineretului din raionul „23 August”, sute de tineri s-au întîlnit cu delegația eroicului Comsomol leninist care ne vizitează țara. Erau acolo tineri din toate raioanele Bucureștilui, activiști U.T.M., frunziși în producția și în înfăptuirea, tineri care poartă în sufletele lor, sădită de partidul nostru, de U.T.M., dragostea pentru Uniunea Sovietică, pentru gloriosul Comsomol, pildă vie pentru tineretul patriei noastre, pentru organizația noastră revoluționară.

Primirea făcută oaspeților sovietici a fost de un entuziasm și o căldură pe care cuvintele cu greu o pot descrie. Minute în sir, tinerii bucureșteni au scandat numele gloriosului Comsomol, au strigat lozinci în cinstea prieteniei romino-sovietice. În romînește și rusește, răsunau cuvinte de slavă pentru trinita unitate frățescă a tineretului din cele două țări. Pal-

mplinirii celor mai mărețe idealuri ale omenirii.

În prezidiul adunării au luat loc: delegația Comsomolului în frunte cu tov. Serghei Pavlov, secretar al C.C. al U.T.C.L., șeful delegației, membrii biroului C.C. al U.T.M. în frunte cu tov. V. Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., V. F. Nikolaeu, însărcinat cu afaceri ad-interim al U.R.S.S. la București, tineri frunziși în muncă și învățătură.

Tov. Toma Marinescu, prim-secretar al Comitetului orașeneș U.T.M. București, a deschis întîlnirea. La tribună a urcat tov. Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M., care în numele tineretului

E. OBREA

(Continuare în pag. 4-a)



Emoționanta întîlnire a tineretului din București cu delegația Comsomolului. Tinerii aclamă pe soții eroicului Comsomol. În medallion tovarășul Virgil Trofin, prim-secretar al C.C. al U.T.M. primește din partea conducătorului delegației Comsomolului, Serghei Pavlov, un dar de preț: un film despre Comsomol.

Foto: V. RANGA

din duminică în duminică



Marea de nisip arzător se topea la orizont într-o ceață gălbuiă. Fășia de pământ fertilizată de apele Nilului era înghițită de deșert și acolo, pe cerul spăciat, decolorat de soarele de foc, se profilau deodată trei gigantici munți de piatră.

Piramidele!
Cine, ce forță, ce voință, ce minte a săvârșit acest act de neînțeles? Ce misterios rost a fost hărăzit acestor nemuritoare sentințele ale deșertului? Brațul căruia uriaș a făcut această „șaptea minune a lumii?”

După ce marile mișcări geologice ale pământului s-au oprit, undeva, pe valea Nilului antic, unde oamenii și-au început cu o clipă mai devreme istoria, cineva și-a zis:

„Nu, nu a fost totul terminat. Intrarea omului în istorie trebuie să fie însemnată cu ceva. S-o însemnăm cu primul mare act de supunere a naturii!”

Așa mă gândeam — privindu-le — că s-au născut piramidele, acum patru milenii. Așa am găsit un rost acelor nemăsurate sacrificii pe care trebuie să le fi făcut omul antic, neputincios încă în fața naturii, neînmănat încă pentru a o supune. Pentru că indiferent de adevăratele motive ale creării lor, acești munți artificiali ridică de mina omului în pustiu la rămas un mărț îndemnat pentru omeneia viitorului, pentru generațiile secolului nostru care creează armii, fertilizează pustiri, smulgătorii tehnica sa putere.

Dar adevărul e că acest prim act creator al omului asupra naturii a fost tocmai produsul neînțelegerii naturii de către om. Aceasta e contradicția în care inteligența și puterea sînt puse să slujească ignoranței.

În Egiptul vechi care credea în mitul nemuririi sufletului, faraonii se scooteau reprezentanții unor puteri divine pe pământ. Și această autoritate ei aspirau să și-o mențină și dincolo de moarte. Să o exercite asupra poporului și

din mormint. Așa s-a făcut că tot ce a fost mai îndrăzneț, mai perfect, mai înaintat în gândirea omului, a fost încorporat în monumentele funerare. Se știe că egiptenii vechi venerau soarele căruia i se închinau în templul Helopolis. Într-o zi, pe un copac din curtea templului, s-a așezat o pasăre albă. Aceasta li s-a părut profeții un semn ceresc și din această imagine au făcut simbolul soarelui. Reproducându-l, în loc de copac au pus un obelisc al cărui vîrf avea forma unei piramide. Dornici să împrumute din măreția soarelui, faraonii au început să și zidească mormintele după asemănarea semnelui sacru. Așa a apărut ideea piramidelor.

În vremea faraonului Khufu, căruia grecii i-au zis Kheops, tehnica construcțiilor funerare de piatră ajunsesse la cea mai mare înflorire. El și-a ales locul de vecl în apropierea satului Giseh, nu departe de capitala de azi a Egiptului.

Herodot scria după 2000 de ani de la zidirea piramidelor că n-a rămas nici un locuitor al Văii Nilului care să nu fi participat la gigantică construcție. Chiar dacă această afirmație nu este intru totul exactă, e incontestabil că tăierea, slăuirea, transportarea și

coafajul, a fost terminată — privirile faraonului s-au tulburat de minie. Faraonului nu i-au plăcut. Și cu toate că, prin jertfe de neînchipuit, prin efortul supranomesc al întregii săracimii a Egiptului, sletă cu totul de puteri, muntele fusese ridicat, faraonul a cerut să se schimbe întreaga poziție a cavoului și a galeriilor interioare.

Am urcat în inima muntelui, în cofajul, a fost terminată — privirile faraonului s-au tulburat de minie. Faraonului nu i-au plăcut. Și cu toate că, prin jertfe de neînchipuit, prin efortul supranomesc al întregii săracimii a Egiptului, sletă cu totul de puteri, muntele fusese ridicat, faraonul a cerut să se schimbe întreaga poziție a cavoului și a galeriilor interioare.

Impresii dintr-o călătorie la piramide

montarea celor 2.300.000 de blocuri de piatră (fiecare în greutate de 2.500 kg.) cât au fost necesare pentru ridicarea piramidii lui Kheops — a necesitat o concentrare de brațe de muncă cum numai risipitoarea societate sclavagistă putea realiza.

Am ajuns la înălțimea pe care a fost construită piramida, urcînd pe marile platurile de transport, pavate cu piatră, pe care odinioară sclavii au tras, fără nici o urmă de compasiune, în jurul și în jurul, munții în pustiu. Pe aici se înșira — ca un neostoi furnicar — cohorta tragică a sclavilor cu spinările goale, scaldate în sudoare, însingurate de frîngiile încordate ca arcul. Pe aici erau tirite, scrișind înfundat, marile blocuri tălate din cariera de calcar de lângă Mokattam, blocurile de piatră albă aduse de dincolo de fluviu și stîncile de granit smulse tocmai din sud, din masivele Asuanului, de la 600 de mîle departare.

Nepăsător, pe tronul său sacru, faraonul Khufu privea tabloul de iad și visa la nemurire sa eternă, la veșnica sa strălucire. Cînd piramida se înălțase de o sută patruzeci și șase de metri și un centimetru jumătate, cu fiecare lată de 230 m., întinzîndu-se pe o suprafață de 59.900 mp., la care s-a cărat atîta piatră cît ar încăpea în 575.000 de vagoane înșirate pe 1725 km.; cînd lungiile și pustile coridoare interioare care duc în inima muntelui, la acea unică încăpere simplă, de seră, în care trebuia așezat sar-



Sfinxul, săpat în stîncă.

era nevoie de hrană. Epoca marilor exaltări se terminase. De-atunci a rămas însă și „Abuel-Hul”, marea statuie căreia grecii i-au zis „Sfinx” datorită asemănării cu unul din propriile lor personaje mitologice ce avea cap și piept de femeie pe trup de leu. Legenda spune că Sfinxul poartă pe un trup de leu însuși capul faraonului Khafra. Acest straniu monument al pustului a fost copleșit dintr-un singur bloc de stîncă, lung de aproximativ 80 de metri. Cine și cu ce l-a adus pînă aici? Cine l-a dat această inexplicabilă expresivitate pe care nu i-au știers-o nici secolele, nici întempelele care au vrut să jefuiască Egiptul de această podoaabă a sa, irișă de neputință, l-au copleșit nasul. Dar poate aceasta-l face și mai tulburător, accentuîndu-i primiritatea și cea enigmatică impenetrabilitate interioară care l-a fascinat de pe ieri. Turștii, atrași de farmecul său, au început să și însemne trecerea pe aici încă de acum trei mii de ani.

Azi „Valea regilor”, cum li se mai spune locului de la Giseh unde se află piramidele, Sfinxul și templele sculptate în carnea translucidă a alabastrului, este unul din punctele cele mai frecventate de pe glob. Beneficiile pe care le aduc statului aceste vestigiile monumentale ale antichității, capătă o utilitate a cărei destinație nu e departe, prin proporții, de sursa ei. Barajul de la Assuan spre care sînt concentrate azi energiile poporului egiptean (recunoscutor ajutorului generos primit recent din partea Uniunii Sovietice) urmărește însă nu o himerică nemurire cerească, ci o tranșică și mult așteptată terică pămîntească a maselor.

Acasta este deosebirea dintre concepția Egiptului antic și a celui modern, cu privire la monumental.

DUMITRU POPESCU

Le încaput au știut foarte pușini. Apa se și ouvana cu un secret de coorană. Colonelul Townsend, ofișer în șuța reginei Angliei, a cerut în căsătorie pe prințesa Margaret. Mare agitație la curte, în guvern, împotriviții, lacrimi, mă rog tot arsenalul melodramatic al tragediilor de amor. Sfinx, Townsend, care deocamdată o singură fovaare. Să fie trimis în exil voluntar, undeva pe aproape, în Belgia de pildă, de unde să poată scrie și telefona iubitei prințese, care — după unii — oșta, iar după alții — era oarecum indiferentă. Cursuș a răsuflat usurat și la expediția oșasă militară, la Bruxelles.

N-a apucat bine îndrăgostitul cu inima sfărîmată să și despachetese bagajele, cînd seoresu n-a mai fost secret și toate stările și rețelele ilustre se relaxau cu un sulitor lux de amănunțit nefericita idilă ofișero-prințesă. De atunci și pînă azi povestea n-a mai părăsit paginile presei.

Toate bune, dar cum a transpirat secretul postat în poartă în spatele ușilor capitanate? Cine a aruncat inima prințesei și a ofișerului în gura dulăilor din presa capitalisă? Cine a divulgat secretul? Nimeni altul decît intristatul și însinguratul inamorat Peter Townsend însuși. Ajuns la Bruxelles, el a strecurat mai întii o vorbă, una singură, suficientă pentru presa occidentală avidă de scandaluri. După care „singuraticul” a

Cel mai tînăr lac de pe pămînt

Dacă vîrsta oamenilor se poate măsura în seci de ani, a locuitorilor și munșilor se numără de obicei în mii și milioane de ani. Lacul despre care vrem să vă povestim este însă foarte tînăr.

Cu 47 de ani în urmă, locuitorii de la poalele munșilor Pamir au fost treziți în plină noapte de un zgomet asurzitor. Blocuri uriașe de stîncă se rostogoleau la vale, sfărîmînd tot ce le stătea în cale, într-o avalanșă inferocitoare.

Sîcinele au blocat valea rîului Murgob, creînd cu repeziciune un uriaș baraj de peste 600 metri înălțime și de 8 kilometri lățime. Apa rîului Murgob, oprită în drumul ei de baraj, a început să crească dinăd astfel năsterea celui mai tînăr dintre marile lacuri de pe pămînt — lacul Sarezko.



În pustul Saharat

CRIZA cinematografilor occidentale

- Sute de săli de cinematografe închise
- Scăderea producției de filme
- Șomajul capătă proporții în lumea cinematografilor

Industria filmului din țările occidentale se zbate într-o criză gravă. În zilele burgheze răzbat neresu vestii despre închiderea a zeci și sute de săli de cinema, scăderea numărului de filme realizate, aruncarea în ghiarele șomajului a unui număr din ce în ce mai mare de lucrători din domeniul cinematografilor. Numeroase publicații comentează cu vădită îngrijorare micșorarea neînclată a numărului spectatorilor care frecventează sălile de cinema din țările capitaliste. În doi ani, cinematografele italiene au pierdut 61 milioane de spectatori. La Hollywood, fața de 500 de filme artistice produse în 1946, cinematografia americană a ajuns să realizeze doar 280 de filme. În fața crizei, numeroase societăți producătoare de filme și-au închis porțile. În Franța numai 50 la sută din capacitatea de producție a cinematografilor este folosită.

Deosebit de grav a lovit criza filmului cinematografilor englezi. Ocupîndu-se de această situație, ziarul „Financial Times” a relevat că la 30 noiembrie, ministrul Muncii al Marii Britanii, David Eccles, a recunoscut în Camera Comunelor, răspunzînd la o interpellare, că din mai și pînă în luna octombrie a acestui an au fost închise 118 săli de cinematografe, subliniînd că falimentul cinematografilor engleze va continua. Cea mai mare societate cinematografilor din Anglia „Rank Organisation” a anunțat de curînd că va închide 80 din cele 460 de săli de cinema pe care le controlează. În același timp, numărul spectatorilor englezi a scăzut de la 1.650.000.000 în 1948 la 725.000.000 în 1953, adică la mai puțin de jumătate. Din cauza crizei, producătorii englezi de filme și-au redus planurile, oprînd o reducere corespunzătoare și în personalul lor. După cum arată „Financial Times”, societatea „Rank” a hotărît să concedieze 330 de tehnicieni, adică o cincime din numărul specialiștilor pe care-i folosește. Luna trecută, în Marea Britanie au fost de asemenea concediați peste 1000 de operatori de cinema.

Presă din Europa occidentală a început să se ocupe pe larg de analizarea cauzelor care au adus cinematografia din aceste țări în pragul catastrofei. Esențială în privința reducerii continue a numărului spectatorilor este calitatea slabă a filmelor prezentate. Publicul spectator refuză să mai plătească pentru a viziona filme de groază, comedii lipsite de gust

sau morale, pelicule care proslăvesc crima sau filme antisovietice, producții care pervertează indesebi tinerețul. Ziarele occidentale se ocupau nu de mult de filmul francez „Amantii”. Filmul acesta este un monument al stupidității și pornografiei, un film lipsit de orice valoare artistică care nu poate decît să scribească îngrijorarea fiecărui părinte ce și vede copilul trecînd pragul cinematografului. Această stare de lucruri este agravată de invazia filmelor americane pe piața occidentală, filme renumite prin lipsa valorii artistice și prin promovarea imoralității, crimei etc. În Anglia, 7 din cele 10 societăți de distribuție a filmelor sînt controlate de monopolurile din S.U.A., iar pe ecranele cinematografilor din Marea Britanie rulează anual aproape 300 filme americane față de 100 engleze. Iar filmele acestea au o influență nefastă asupra educației mai ales a tinereții. Publicul larg din țările apusene este dornic ca arta cinematografilor să servească cultivării unor idei umanitare, nobile, să servească înțelegerii între popoare, să nu fie un simplu „business” care deservete gusturile pervertite ale unei minorități. În privința aceasta, este concludent succesul de care se bucură creațiile realizate de pe poziții înaintate, realiste, de către unii producători progresiști din Apus. Dar producătorii aceștia au de luptat cu mari dificultăți, nu au la dispoziție studiouri mari, moderne și sînt persecutați chiar față. Să nu uităm faptul că și excepționala valoare a producțiilor realist-socialiste din U.R.S.S. și țările democrat-populare, încununată la atîtea festivaluri internaționale, exercită o influență importantă asupra preferințelor spectatorilor din țările occidentale.

De curînd, săptămînalul francez „Arts” a efectuat o anchetă în rîndurile specialiștilor în cinematografe în legătură cu criza care a lovit filmul occidental. Majoritatea răspunsurilor au cerut reînnoirea producției de filme lipsite de gust și anti-artistice subliniînd necesitatea ridicării nivelului artistic și al conținutului de idei al filmelor. Voci asemănătoare s-au făcut auzite de alfel și în S.U.A., unde monopolurile cinematografilor resimt tot mai puternic efectele crizei cinematografilor în toate țările capitaliste. Este semnificativ faptul că situația cinematografilor este ridicată tot mai des în fața parlamen-

telor diferitelor țări. În Marea Britanie dificultățile industriei cinematografilor au fost discutate, pentru prima oară în istoria acestei țări, în Camera Lorzilor. În Franța, sporirea cheltuielilor militare și reducerea de către guvernul De Gaulle a creditelor acordate societăților cinematografilor a lovit extrem de grav industria filmului.

Criza industriei filmului din occident este un proces complex generat de înseși realitățile lumii capitaliste. Alî timp cît monopolurile americane vor continua să controleze piața filmului din țările capitaliste, transformînd arta filmului într-o afacere ca oricare alta, alî timp cît producțiile prezentate vor continua să se mențină la un nivel atât de scăzut, nu există nici o îndoială că numărul spectatorilor va continua să scadă, noi săli de cinema se vor închide și pletora șomerilor va crește cu încă o categorie de specialişti.

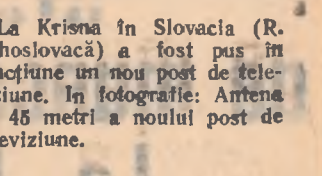
I. RETEGAN

Tiparnița lui Macarie

Patru secole și jumătate de la prima tipăritură realizată pe pămîntul patriei noastre.

Umăream în miez de noapte cîntecul amelor al rotativei. Cîteva — pușine — ceasuri și pe kilometri de țară lucrări în proză și versuri vor vedea ceea ce în termeni gazetarești se denumesc „lumina tiparului”. Noțiunea de țară nu poate fi despărțită în vremea noastră de cifre aparținînd categoriei zecilor și sutelor de mii. Și totuși ne înfățișează ca ceva obișnuit, cu nimic șeșit din comun.

Dar rotația — expresie modernă a artei multisekulare a lui Gutenberg — mi-a amintit, prin asociatie de idei, de o vitrină de la Biblioteca Academiei R.P.R. O vitrină ce adăpostește un nestemat al culturii romînești: prima tipăritură din țara noastră. Patru



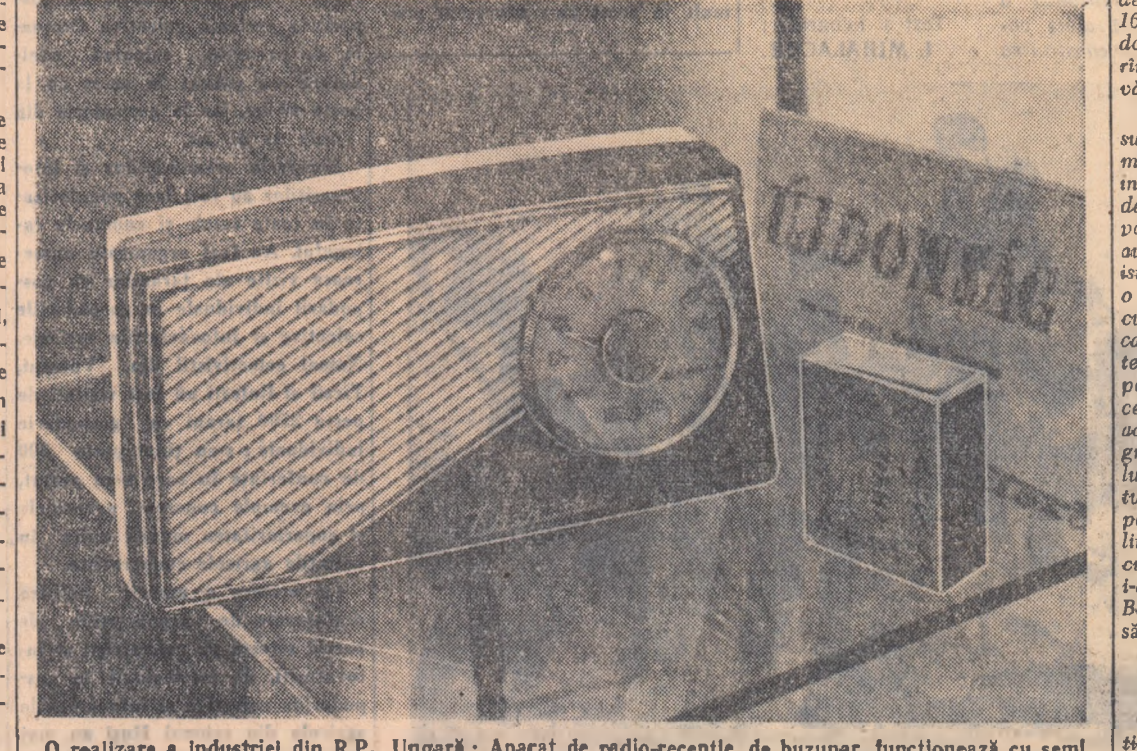
La Krisna în Slovacia (R. Cehoslovacia) a fost pus în funcțiune un nou post de televiziune. În fotografie: Antena de 45 metri a noului post de televiziune.

secole și jumătate s-au scurs peste cele 128 pagini pe care le-a tipărit „în anul 7016, crugul soarelui 16, al lunii 5, indiction 11, luna noiembrie 10 zile” Macarie. Istoria e zgîrcită. Ea n-a stabilit încă — după cum ne încredințează specialiștii — totuși că persoana lui Macarie. Venit de la sud de Dunăre el a intrat însă în istoria culturii romînești dăruînd contemporanilor și posterității prima tipăritură săvîrșită pe pămîntul patriei noastre. „Liturgierul” din 1508 este o obișnuită lucrare de cult, importanța ei provine din aceea că ea reprezintă începutul tiparului romînesc, moment crucial în promovarea culturii noastre pe o scară mai largă. Tipăriturile lui Macarie emoționează prin perfecțiunea lor (perfectiune raportată desigur și la tehnica secolului 16). „Liturgierul” este tipărit în două culori (negru și roșu), are 22 rînduri pe pagină și frîntispiciu ce vădește măiestria tipografică.

Este deosebit de important de subliniat că nașterea tiparului romînesc nu poate fi separată de influența coetivă exercitată de cultura slavă. Legăturile dintre poporul nostru și popoarele slave au rădăcini adînc implicate în istorie. Popoarele slave au exercitat o influență binefăcătoare asupra culturii noastre. Tiparnița lui Macarie, obîdnuită de domnitorul muntean Radu cel Mare, stă mărturie peste secole. Dar să nu uităm nici ce au urmat, ani ce înregistreză oaseși ferită influență slavă. Progresele tiparului romînesc în secolul următor sînt în directă legătură cu ajutorul dat de marele popor de la Răsărit. Istoria literaturii noastre consemnează cu recunoștință că Petru Movilă, trimis de la Kiev lui Matei Basarab o „tiparniță întreagă, de săvîrșită cu literă de cinci feluri”

Secolele s-au scurs unul după altul. Tiparul a părăsit chioarele modeste din mîndreștii cu ziduri roase de vreme. Strădini ziduri din toate colțurile pămîntului provec cu admirabilă monumentală „Casa Școalei” înălțată în anii puterii populare. Cu mîndrie amintim că vitrina ultramodernă al acestei călări a venit, cum îi spun poezii, a veni din țara marului popor constructor al comunismului, țara din care cu sute de ani în urmă Petru Movilă ne trimise tiparnița. Cu vîntul tiparului a căpătat un rol de rîz în vîrta omenirii. Dar vîntul rotativei ce imprimă tiraje pe care strămoșii noștri nici nu le visau, își aduce aminte cu respect de Macarie, de pionierii de aci patru secole și jumătate ai tiparului romînesc.

M. RAMURA



O realizare a industriei din R.P. Ungară: Aparat de radio-recepție de buzunar, funcționează cu semni conductori. Cutia de magnetron din apropierea lui dă o idee asupra dimensiunilor aparatului.

O tragi-comedie burghezo-aristocrată contemporană

Le încaput au știut foarte pușini. Apa se și ouvana cu un secret de coorană. Colonelul Townsend, ofișer în șuța reginei Angliei, a cerut în căsătorie pe prințesa Margaret. Mare agitație la curte, în guvern, împotriviții, lacrimi, mă rog tot arsenalul melodramatic al tragediilor de amor. Sfinx, Townsend, care deocamdată o singură fovaare. Să fie trimis în exil voluntar, undeva pe aproape, în Belgia de pildă, de unde să poată scrie și telefona iubitei prințese, care — după unii — oșta, iar după alții — era oarecum indiferentă. Cursuș a răsuflat usurat și la expediția oșasă militară, la Bruxelles.

45 articole și 4 coperte în „Jours de France”.
80 articole, 10 coperte și 580 de fotografii în adă publicității de mic tiraj. Au apărut în toate țările capitaliste — jurnalul lui Peter Townsend” achiziționat inițial de „Daily Mail”, s-au scris numeroase cărți printre care cea a lui Norman Bar-

inclusiv banii, la toate titlurile, să admittă să nu mai calce pe teritoriul Angliei și să devină doamna Townsend. La aceste vesti, inamoratul a dat înapoi, a bîguit ceva despre o conștiință care-l împiedică să primească acest sacrificiu, a luat-o la sîntătos și a pornit să căldărească prin lume, să și plimbe „inima frîntă” contra onorarii primite de la „Paris Match”. „Life” și alte asemenea. Rîntors din viaja, „îndrăgostitul” nici n-a mai dat ochii cu prințesa și a semnat contractul unui film cu sociologia engleză de filme Jef Hartman care acum reface itinerariul „singuraticul” în „îndrăgostit”. Mai în surdina însă, presa anunță că este însoțit de două secretare dintre care una este fiica unui financiar belgian și cu care Townsend se pare că se consolează și încă de mai mulți ani. „Mitul Townsend” se cam apropie de sfîrșit. Toată povestea n-a fost decît afacerea unui om, setos de parvenire, care, cunoscînd legile curții regale, a știut să tragă toate profiturile materiale, publicitare și morale cu puțință. Această afacere n-a fost și nu este decît unul din scandalurile propendadei burgheze, o tragi-comedie care evidențiază moravurile, putrefacția ce caracterizează orînduirea capitalisă.

AL. GIRNEAȚA

în loc să iubească o fetișcană oarecare, de rangul lui, a îndrăgostit-o pe prințesa Margaret.
Dar de ce oșta publicitate? Îndrăgostitul sînt de obicei disocreși, fug de privirile curioase. Cine oșta interes ca să se facă atîta sarvă? O mică socoteală și ni-l va arăta pe indiosorei. În cei trei ani care s-au scurs de cînd Townsend a declarat amor prințesei, numai în presa franceză „dragostea sfărîmată” s-a tradus prin:
— 246 articole în „France Soir”.
75 articole, 7 coperte și 339 fotografii în „Paris Match”.

main cu un tiraj de aproape 2 milioane de exemplare.
Cine a primit bani pentru reportaj, pentru cărți? Peter Townsend. „îndrăgostitul singuratic” a speculat și a continuat să speculeze „dragostea sa”. Odată se întîlneste omul în viață cu așa o pleacă și nu era să și rateze Townsend ocazia unei săle. Cînd prințesa Margaret a împlatnit 25 de ani și putea singură să hotărască ce are de făcut, l-a chemat pe amorosul ofișer și l-a informat că se pot căsători, cu condiția ca ea să renunțe la toate drepturile,

C. STAN

„Fata cu chitara“

Inevitabil, vorbind despre comedia muzicală „Fata cu chitara“ — o recentă producție a studioului „Mosfilm“ — trebuie să pomenim și de „Noaptea de carnaval“, cealaltă comedie sovietică care a avut un mare succes în rândurile spectatorilor noștri. Și aceasta nu numai fiindcă amândouă sînt creații — cu câteva excepții — ale aceluiași grup de cinești, ci fiindcă fac parte din aceeași mare „familie“ a comedilor muzicale sovietice, care numără printre „membrii“ ei cei mai de frunte, filme ca: „Tostă lumea rîde, omul și dămăsoz“, „Primăvara“, „Calea luminată“ sau „Volga, Volga“. Dar, după cum în orice familie există și ipuri cu însușiri sau caractere diferite, tot așa, între aceste două comedii create de cuplul de scenariști B. Laskin și V. Poleakov, — pe lângă asemănări — sînt șiosebiri care provin atât din conținut cit și din forma lui de exprimare. „Noaptea de carnaval“ era mai mult o comedie satirică care provoca spectatorilor risul sau ajută pe om să se dezbrace de tot ce este rău și înăpoiat în conștiința sa. „Fata cu chitara“

este însă prin excelență o comedie lirică, luminată și plină de bucuria de a trăi într-o societate în care tineretului sînt deschise minunate perspective de realizare în cele mai variate domenii de activitate.

Scenariștii împreună cu experimentatul regizor A. Faințimmer au creat comedia lor o acțiune din care se degajă un optimism robust, generator al unei perma-

Cronica filmului

nerie bune dispoziții capabilă să „corupă“ și pe cel mai „auster“ spectator. De ce se rîde cu atîta poftă la această delicioasă comedie muzicală sovietică?

Pentru că este cit se poate de caragiosă să vezi că un om, fie el chiar „respectabil“ director al unui mare magazin muzical, se încapăținează să lupte împotriva vocației artistice a uneia din vinzătoarele sale „steaua tejei comerciale“ cum e poreclită Tania, numai pentru a păstra magazinului său drapelul de unitate frunțasă; pentru că un om în toată firea — ca avocatul Starobarabantev, își închipuia că are talent când mîngîie cu ochi „pierduți“ cordale unei chitare și cîntă o romanță de pe vremea... străbunicii. Și „inventatorul“ de artificii care provoacă fel de fel de poze cu „descoperirile“ sale este cit se poate de comic și cei trei presupuși artiști chemați să verifice talentul Taniei și chiar Tania atunci cînd se încapăținează să devină actriță de dramă deși are toate calitățile pentru a fi o bună cîntăreață sau comediantă.

Am înșirat toate aceste elemente prin care creatorii filmului au creat „comical“ comedia lor, pentru a scoate în evidență faptul că — spre deosebire de o serie întreagă de comedii ieftine, absurde și triviale, create de cineștii din țările capitaliste — „Fata cu chitara“ educă pe spectatorii determinându-i să rîdă, nu de situațiile caragioase sau din pricina jocurilor de cuvinte lipsite de sens, ci de anumite mentalități învechite, de anumite defecte sau năvăruri retrograde.

Plasînd acțiunea comediei în timpul desfășurării celui de al VI-lea festival Mondial al Tineretului, creatorii filmului au putut îmbina peripețiile Taniei și ale celorlalți eroi, cu o seamă de elemente specifice acestui eveniment: cîntec, dans, prietenie și voie bună. În felul acesta filmul cîștigă din punct de vedere educativ o calitate în plus: este o însușeală chemare la înfrățirea între popoare, la prietenie și bună înțelegere.

Cîntecele și dansurile diferitele popoare sînt prezentate sub forma de concert în final, dar nu ca un simplu spectacol, ci imbinat cu acțiunea propriu-zisă a filmului. Este o idee pentru care regizorul și scenariștii merita felicitări.

Succesul filmului „Fata cu chitara“ este de asemenea determinat de interpretarea plină de gingășie și candore a Liudmillei Gurecnko (Tania) ca și de irezistibilele apariții ale celor doi mari actori sovietici Mihail Jarov (directorul magazinului) și Boris Petker (Starobarabantev).

Muzica inspirată a compozitorilor A. Ostrovski și I. Saulski completează admirabil acest film în care liricul alternează cu comicul, poezia cu satira, zîmbetul cu risul răsănător și vesel.

Străbătut de un optimism robust, optimismul celor care construiesc comunismul, filmul e un cîntec al bucuriei clocotitoare, al tineretului triumfător, al muncii libere și ferice.

„Fata cu chitara“ este un film al tineretului entuziast, care muncеște cu avînt și bucurie și luptă din tot sufletul pentru pace între popoare. Iată un film care trebuie văzut de cit mai mulți tineri din țara noastră.

(Agerpres)

LUCIA BOGDAN



O scenă din film

LA ÎNTREȚINEREA ȘOSELOR

În toate raioanele regiunii Constanța colectiviztii, însușiiții de documentele plenerii C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, au început zilele acestea o vastă acțiune patriotică de muncă voluntară pentru întreținerea drumurilor și șoselelor. Mobilizații de deputați, colectivizții din satele situate de-a lungul șoselei Constanța-Negrul Vodă s-au angajat ca în cel mai scurt timp să extragă din carierele de piatră cele mai apropiate și să transporte întreaga cantitate de piatră necesară reparării și amenajării acestor șosele pe o distanță de circa 90 km. Cariera din satul Biruința a devenit un vast sursă de muncă voluntară. Aici lucrează zilnic aproximativ 1000 de colectivizții din satele Cumpăna, Straja, Bărgănuș, Lanurilor, Menei, Schitu și altele, care extrag și sparg zilnic peste 500 m.c. piatră.

Acțiuni asemănătoare sînt întreprinse și de-a lungul șoselei Constanța-Tulcea.

(Agerpres)

POSTA Redacției

I. Petrescu — Oravița.
Seizura d-tale a fost justă. Comitetul executiv al Sfatului Popular al orașului Oravița a luat măsuri de grabire lucrărilor. Astfel noul cinematograful a fost recepționat și dat în folosință.

Pentru a se asigura orașului lumină suficientă, la usno electrică s-a montat un nou grup electrogen, care este în rodaj. El va intra în funcțiune încă în cursul acestei luni.

Vasile Prodan — Rimnicu Vilcea.
Dintre epigramele trimise o, refinem pe aceea închinată gazetei „Vorbește postul utemist de control“ de la I.P.P.R.O.L. Rimnicu Vilcea, care apare destul de rar și cu articole ne-combativ.

„Postul utemist vorbește“ (Titlu scris de un maestru) P.C.U.-ul însă abia șoptește. Cam odată pe trimestru.

Inașteptînd mai multe voi reuși să scrii epigrame din ce în ce mai bune.

Gh. Voloseniuc — orașul Sft. Gheorghe — Regiunea Autonomă Maghiară.
Între-adevăr, este foarte plăcut, atît pentru tine personal cit și pentru tovarășii tăi de muncă, să știi să cînti la un instrument muzical.

Deoarece cunoști notele și ai cunoștințe elementare despre acordarea, nu este de loc greu să înveți să cînti bine. Trebuie însă să eșerezi mai mult sub conducerea unui profesor.

Pentru aceasta înscriete la școala populară de artă.

Dacă n-ai această posibilitate atunci încadrează-te într-o echipă de artiști amatori din localitate. Numai printr-o muncă susținută și perseverență vei atinge la rezultatul dorit. Nu există nici un motiv de descurajare. Îți trebuie mai multă voință și hotărîre, și rezultatele se vor vedea în curînd. Îți dorim succes!

Dan Teofil — Herculane — Timișoara.
Ministerul Învățămîntului și Culturii a stabilit că cei care doresc să reintre în învățămînt și trebuie să se prezinte la reexaminarea profesională, vor depune cereri de înscriere la școlile populare ale regiunilor în care doresc să funcționeze între 1-31 ianuarie în fiecare an.

Pentru profesorii examenul constă din următoarele probe: specialitatea principală (scris și oral), pedagogie (oral), filozofie (oral), lecție practică la clasă, lucrare de laborator, la specialitatea care impune asemenea lucrări.

Lăzăruiu Victor — Oțelei Mari, Regiunea Pitești.
Orice tînar care îndeplinește condițiile de admisiune și dorește să participe la concursul de burse pentru învățămîntul superior acordate de întreprinderi și comitetele executive ale sfaturilor populare, trebuie să se adreseze școlii învățămînt și culturii a sfatului popular raional — sau regional de care aparține localitatea unde este muncă.

Cursurile de pregătire se organizează de către comitetele executive ale sfaturilor populare raionale, orașenești sau regionale, în colaborare cu întreprinderile.

„SĂPTĂMINA CĂRȚII ROMINEȘTI“ CONSTRUCTORUL SOCIALISMULUI — EROUL CENTRAL AL REPORTAJELOR NOASTRE

(Urmare din pag. 1-a)

aspru de climă și de lupta grea pe care o duc înfrîngînd urgiile naturii, fărînd cu trudă și entuziasm un rost nou, mai demn și mai fericit. Viața nouă a pescarilor din delia se descrie mai plastic prin intermediul citorva portrete printre care cel al comunistului Andrei, ocupă un loc important. Acesta, eroul reportajului intitulat „Politia“, locuri peste care mai bine aș sura!“ — este un dirz apărător al avușii poporului pe care o păzește undeva la capătul deșulului de ierburi și trestii ale deliei.

Unui asemenea erou ridicat din rîndurile pescarilor lipoveni i se alătură printre altele asociatia de idei un personaj din reportajul intitulat „Oțelarii sînt promeții“ de Vasile Nicorovici. Victor Pal este un jurnalist îndrăzneț și erotic care nu pretează să se reapeadă pentru a neutraliza un început de incendiu care ar fi amenințat hala în care lucrează.

Faptele cotidiene ale socialismului imaginează în succesiunea lor o cantitate enormă de semnificații morale și politice și de elemente pasionante. Mult mai interesante și mai seducătoare pentru cititor decît cele mai senzaționale sau exotice relatări. De aceea este dăunătoare înclinăția exagerată către pitorescul excesiv, pentru că aceasta estompează cîtorului sensul major al temelor dezbătute. Desigur că faptele specifice noastre posedă un colorit specific depinzînd de natura geografică sau de mediul ambiant în cadrul căruia se desfășoară acțiunea. Nuanța pitorească a acestor tablouri este menită să ilustreze însă mai reliefat, cu o mai intensă putere de expresie semnificația politică și ideologică a faptelor vieții socialiste.

Între conținutul și forma reportajului literar există o inevitabilă corelație. Realismul imaginilor evocate, sensul firesc al desfășurării acțiunilor vieții, a dialogului și a prezentării generale a cadrului acțiunii presupune un stil simplu, degajat, evidențindu-se mai presus de orice prin limpezime și claritate. Stilul retoric care amestecă o cantitate enormă de epiteze și atribute ornate, intercalînd exclamații și interjecții fără șir, este menit să umbrească prezentarea reliefați, concretă și convingătoare a faptelor, a bogăției sufletești a omului nou constructor conștient și eric al socialismului. Dintre volumele de reportaj apărute în colecția „Patria noastră“ (Editura Tineretului) unele cum sînt cele semnate de Andrei Pandrea, Gh. Ștefan și Sorana Ursu, de pildă, folosesc din păcate un stil încercat și prolix, mult prea opac pentru a exprima cu claritate ideile și faptele care sînt menite să ilustreze elementele vieții noi. Chiar și în unele din reportajele lui Traian Coșovici fraza amplă, bogată, cu perioade de largă respirație, folosită în mod abuziv, caracterul abstract al unor comentarii estompează ceea ce este concret: armătura epică a demonstrației făcînd să părăsească tocmii profilul omului socialist, constructor biruitor. Individualitatea artistică a reportajului, factura originală a însemărilor și observațiilor sale, trebuie să lase loc de prim plan în reportaj personajului central: eroul construcției socialiste!

Imperativul actualității, pe care comanda socială a epocii noastre îl formulează atît de categoric pe planul literaturii în genere, capătă o covârșitoare însemnătate în cazul reportajului. Volumul lui Eug. Barbu „Pe un picior de plai“ a constituit anul acesta un convingător exemplu de abordare amplă, cuprinzătoare și aprofundată a temelor cele mai actuale ale vieții noi. „Prozator de un remarcabil talent, Eugen Barbu consideră reportajul ca gen literar indispensabil pentru reîmprospătarea și verificarea experienței sale de viață.

Reportajul se vadește a fi în această literatură pentru tinerii scriitori. Acolo în fabrici, pe taratele gospodăriilor agricole colective, în inima vieții, unde se plămădesc necontenit prezentul și viitorul, finarul reporter va putea afla nu numai sursele de teme și de caracter umane, adevărate portrete umiritor de vii, de propice imagini literare. Dar mai ales ascultînd atent, deslușind tonurile variate ale vieții, finarul reporter va înțelege mai bine sensul revoluționar al desfășurării faptelor vieții și va ști să-l exprime mai veridic și deci mai firesc și mai convingător, în schițele și nuvelele sale.

Este o datorie de onoare a tinerilor noștri scriitori de a contribui cu tot elanul caracteristic generației noastre la lupta pentru tratarea temelor centrale ale vieții în paginile reportajului literar!

(Agerpres)

CERETI IN LIBRARIILE LOZURI

CARTI DE PRIME

PREȚUL UNUI LOZ 3 LEI

TOTI PARTICIPANTII PRIMEȘC CARTI SAU PRIME IN OBIECTE

CARTI DE PRIME

VA OFERĂ POSIBILITATEA DE A VA ÎNBOGĂȚI BIBLIOTECA

SĂPTĂMINA CĂRȚII ROMINEȘTI

15-21 DECEMBRIE 1958

10% REDUCERE

-au încheiat lucrările primei ședințe planare a Consiliului superior al școlilor

Sîmbătă s-au încheiat lucrările primei ședințe planare a Consiliului superior al școlilor din Ministerul Învățămîntului și Culturii. În ultimele două zile au fost prezentate referate asupra programelor făcute de Ministerul Învățămîntului și Culturii pentru înlăturarea supracîrcării învățămîntului de șapte ani, precum și despre tratarea diferitelor probleme învățămînt în literatura pedagogică, cu referire specială la „Rețea de pedagogie“.

În concluzii, tov. Petre Drăgoiu, președintele Consiliului su-

perior al școlilor, a arătat că dezbaterile desfășurate în cadrul acestei prime ședințe au scos în evidență importanța Consiliului superior al școlilor pentru soluționarea principalelor probleme ale învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic, expertiza izvorită din practica profesorilor și învățătorilor la catedră constituind un prețios ajutor pe care aceștia îl dau organelor de conducere ale ministerului la scopul îmbunătățirii continue a muncii de instruire și educare a elevilor.

(Agerpres)

Sesiuni științifice cu prilejul celei de-a 10-a aniversări La Institutul de petrol, gaze și geologie din București

Vineri după-amiază a avut loc deschiderea festivă a sesiunii științifice a Institutului de petrol, gaze și geologie din București, organizată cu prilejul împlinirii a zece ani de existență a acestei instituții de învățămînt superior.

Luînd cuvîntul, prof. ing. S. Rașev, rectorul Institutului, a subliniat faptul că Institutul de petrol, gaze și geologie, creație a regimului democrat-popular, a rîspuns sarcinii partidului și guvernului de pregătire a cadrelor necesare industrializării țării noastre, prin formarea a sute și sute de specializti cu o înaltă calificare tehnică. Cei peste 1.400 de absolvenți ai institutului pot fi înținși astăzi în toate colțurile țării, contribuînd prin munca lor la dezvoltarea industriei noastre petroliere, la descoperirea și valorificarea de noi bogății. În afara studenților romîni, în cadrul institutului învață și numeroși studenți străini din 17 țări.

În încheiere, prof. ing. S. Rașev a subliniat sarcinile deosebite

care stau în fața studenților și cadrelor didactice ale institutului, în lumina expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la recenta pleneră a C.C. al P.M.R.

În timpul celor patru zile cît vor dura lucrările sesiunii, vor fi expuse în secții de specialitate 90

de comunicări din domeniile geologiei tehnice, exploatarii zăcămintelor de țitei și gaze, tehnologiei și chimizării fiteurilor și gazelor precum și din domeniul mașinilor și utilajelor petrolifere.

(Agerpres)

La Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej“ din Petroșani

Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej“ din Petroșani a împlinit un deceniu de existență. Cu acest prilej, vineri în sala Teatrului de stat din localitate a avut loc o festivitate la care au participat reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Culturii, ai organelor locale de partid și de stat, cadre didactice, precum și numeroși studenți.

Luînd cuvîntul, prof. ing. Ștefan Kovacs, rectorul institutului, a arătat că de pe băncile Institutului „Gh. Gheorghiu-Dej“ din Petroșani au plecat spre unitățile industriei noastre miniere aproape 600 de ingineri. Pe lângă institutul au fost organizate de asemenea cursuri speciale în cadrul cărora au fost pregătiti 200 de tehnicieni. Studenții institutului, în

mare parte mineri și fii de mineri, au la dispoziție 16 laboratoare dotate cu mașini și aparatură minieră, săli de cursuri spațioase, o bibliotecă bogată în material documentar de specialitate, sală de sporturi.

★

Cu prilejul sărbătoririi unui deceniu de existență, la Institutul de mine „Gh. Gheorghiu-Dej“ din Petroșani s-a deschis vineri o sesiune științifică jubiliară. În cadrul sesiunii, timp de două zile vor fi prezentate referate științifice alcătuite de colective de studenți și comunicări ale cadrelor didactice din institut, ce tratează diferite probleme de exploatare și preparare a cărbunelui și minereurilor.

(Agerpres)

Să folosim timpul prielnic în efectuarea ultimelor lucrări agricole!

În ultima săptămînă arăturile și deslețirile pășunilor și a fînelor slab productive au continuat în toate regiunile țării.

Într-oare țară, potrivit datelor centralizate de Ministerul Agriculturii și Silviculturii, s-au arat a-dînc peste 3.859.000 ha, ceea ce reprezintă 92 la sută din suprafața prevăzută. De asemenea, s-au deslețit 62.570 ha, reprezentînd 79 la sută din suprafața planificată.

În ultima săptămînă au continuat și lucrările de identificare a celor mai corespunzătoare terenuri ce vor fi cultivate în anul viitor cu secția de zahăr și floarea-

soareului. Identificarea terenurilor pentru aceste două culturi a fost realizată pînă acum în proporție de 76 și respectiv 39 la suta.

Timpul fiind încă favorabil trebuie folosit din plin pentru ca toate aceste acțiuni care duc la asigurarea unor recolte sporite în anul viitor să fie duse la bun sfîrșit cit mai repede pe tot cuprînsul țării. Trebuie acordată toată atenția și celorlalte lucrări la pregătirea terenului pentru plantările de pomi fructiferi și viță de vie, transplantarea nouului timp, lucrările de iarnă în livizi etc.

(Agerpres)

din rășini de uree etc. Sectorul prelucrare a maselor plastice luat de asemenea o dezvoltare. Se fabrică la ora actuală peste 200 sortimente bunuri de g. conșum. (obiecte culinare, țării, articole de plajă, articole de hîrtie, pelerine etc.).

În domeniul fibrelor și firelor textile, pe baza lucrărilor de cercetare efectuate de I.C.B.C.H.I.M. construit în 1957 o instalație experimentală de fibre poliamicide (on) la Uzinele Ducești-Teichim, la începutul anului viitor va fi în funcțiune uzina de relon la Săvinești cu o capacitate de 0 tone anual, din care se vor țese țicuri, ciorapi, lenjerie, plaje pescuit, frîngiții, odgoane etc. n amplificarea instalațiilor existente a crescut producția de loz și hîrtie. Sînt în curs construcții importante pentru mărirea capacității de producție a celor existente sau uzine noi în celuloză, hîrtie, cartoane și produse papetare.

Ași dori să ne spuneti ce a aduce înaintul la obținerea unor realizări și în ce direcție au să-și îndrepte atenția în ur pentru a contribui la înlăturarea marelui sarcini ce stau în industria chimică, prevăzute în planul de stat pe 1959?

obținerea realizărilor menționate, un apor deosebit l-a adus cetul din patria noastră. De-a cîntii anilor, în procesul construcției industriei chimice, li găsește tineri alături de vîrstnici epuși și experimentați, peste unde era necesară munca lor de elan și vigoare.

Între cunoscutii poporului nostru în tatele muncii depuse de tinerii șantierului noului oraș Vlcia, la Fabrica de țanani „Ardeș“, pentru construirea Fabricii Antibiotice—Iasi, Fabricii Carlim-Ciuj, la fabrica de acetalic din Cogea Mică, la cea

de coloranți Colorom-Codlea și la alte construcții socialiste.

După un deceniu de la darea în funcțiune a liniei ferate Bumbești-Livezeni și a construcției conductei Agnita-Botorca, tradiția brigadierilor continuă pe noile șantiere.

Răsînd cîntecele lor pe șantierul de construcție a fabricii de sodă Govora, pe șantierul uzinei de acid sulfuric și superfosfat la Năvodari, la construirea orașului Onești, combinatului de cauciu sintetic Borzești ș.a.

Acum o lună de zile, tinerii brigadierii de pe șantierul Magi-

run, conducătorul sectorului Olutz, Constantin Lupăscu, din sectorul Sinzieni, Mihai Gentemir, brigadier și succesele lor stau mărturie devotamentului cu care tineretul nostru educat de partid și U.T.M. îndeplinește cu cinste sarcinile încredințate.

Tinerii brigadierii de pe șantierul uzinei din Năvodari au dat în funcțiune instalația de acid sulfuric.

La combinatul de cauciu sintetic Borzești care în 1961 va intra în funcțiune, dînd în prima etapă 25.000 tone cauciu anual, iar în etapa finală 50.000 tone,

frumuseților sale o amploare mai mare, alături de utilizarea rațională a imenselor sale bogății.

Paradisul de atît datu a păsărilor călătoare s-a transformat și într-un paradis al muncii și creației tinerilor constructori ai socialismului.

Mulți dintre tinerii constructori de pe șantier au îmbrășșat meseria de operator chimist, fiind specializați în școlile profesionale ca laboranți, distilatori, cuportari etc.

În vederea realizării sarcinilor prevăzute în proiectul de plan pe anul 1959, care sînt cu 27,5 la

nivel tehnico-profesional. Pentru fărîrea acestui detașament numeros încă din anul acesta în București, Buzeni, Bacău, Brăila, Timișoara, Tîrnăveni, Făgăraș, Ploesti, Orașul Victoria, Cogea Mică, Bala Mare, Borzești, Codlea și altele funcționează 13 școl profesionale de ucenici cu 3.000 elevi, 9 școl tehnice cu 900 elevi și 8 școl de maștri cu 400 elevi. Aceste școl pregătesc operatorii chimizti, mecanici pentru aparate și instalații chimice, laboranți, electricieni, muncitori de înaltă calificare în domeniul chimizării gazului metan, în domeniul producerii și prelucrării produsilor macromoleculari, maștri chimizti, maștri mecanici etc.

Vorbînd de necesitatea muncii educative ce trebuie desfășurată în rîndul tineretului, se cuvine sublinia și datorie de a intensifica activitatea în rîndurile celor care au îmbrășșat deja meseria de lucrător în chimie. Este necesar ca în întreprinderile și instituțiile industriale chimice, tineretul să fie antrenat la o muncă și mai susținută, la o luptă de zi cu zi, pentru înlăturarea sarcinilor de rîspundere pe care partidul și guvernul le-au trasat industriei chimice. Tinerii din industria chimică, fie ei muncitori operatori sau ingineri cu înaltă calificare, să lupte neobosit pentru a-și perfecționa calificarea, pentru a-și însuși tehnica înaintată și tehnologia modernă, să se antreneze cu toată pasiunea în mișcarea de invenții și inovații, să depună eforturi sporite pentru creșterea producției și productivității muncii și realizarea unor produse ieftine și de calitate superioară.

Industria chimică, prin posibilitățile sale nelimitate de a folosi elementele naturii în scopul realizării unor produse utile vieții omului, este o industrie a noului, în continuă dezvoltare, în nesfîrșită transformare, spre forme din ce în ce mai perfecționate.

CONTRIBUȚIA TINERETULUI LA DEZVOLTAREA INDUSTRIEI CHIMICE

străleii de Est — care va duce curînd înăcra abstrăta a metanului tinerii industriei a Moldovei — au raportat cu mîndrie partidului și guvernului că prin munca lor însușeală au realizat cu 3 luni înainte de termen prima etapă a lucrărilor. Învingînd ploile și frigul, străpungînd dealuri și munți ei au săpat 450.000 m.c. efectuînd 180 km. săpături șanț, 150 km. sudură și 175 km. conductă montată.

Șase luni de zile s-au luptat cu platra tare și ghea, cu apa care apărea la tot locul, săpînd cuiculștrii magistralele de oțel de la Năvodari pînă la Onești, 1.300 de brigadierii, făcînd de prin satele și orașele țării.

Munca tinerilor Gheorghe Go-

brigadierii voluntari sînt în fruntea realizărilor pentru respectarea graficului de punere în funcțiune.

Cu cit entuziasm tinerii au pornit să transforme Delta Dunării, această junglă bogată și primitoare din țara noastră! Infruntînd izolarea și lipsa de căi de acces, înghețurile iernii, inundațiile primăverii, țînțării verii, în 2—3 ani ei au schimbat fizionomia deltei, pe care au făcut-o accesibilă, construînd zeci de kilometri de canale. Digurile și stăvilele ridicate de ei permit să se pună stăpînire pe creșterea stufului și recoltarea lui mecanizată. Mecanizatori, biologi, chimizti și hidrotehnicieni au îmblînzit asprimea deltei și au redat

sută mai mari decît realizările din 1958, capacitățile de producție existente la acid sulfuric, îngreșăminte fosfatice etc. trebuie folosite mai rațional, iar noile unități chimice în construcție trebuie date în producție înainte de termen.

În acest scop, trebuie sublinia că necesitatea desfășurării în rîndurile tineretului a unei sistematice munci de popularizare a sarcinilor de rîspundere ce revin industriei chimice în anul 1959, a perspectivelor mărețe ce i se deschid, a frumuseții muncii de lucrător chimist.

Construcția marilor obiective din industria chimică reclamă o mare concentrare de forțe, de cadre tînere calificate la un înalt

DE PESTE HOTARE

Tratatul comercial sovieto-român

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 decembrie, Nikolai Patolichev, ministrul Comerțului Exterior al U.R.S.S., a primit de Marcel Popescu, ministrul Comerțului, conducătorul delegației comerciale guvernamentale a R. P. României care se află la Moscova. În cursul convorbirii prietenești au fost discutate problemele privind acordul comercial sovieto-român pe 1959 care urmează să fie semnat în curând la Moscova.

Se intensifică colaborarea frățească romino-cehoslovacă

PRAGA 20. — *Correspondența Agerpres transmite:* Colaborarea pe tărâm cultural-științific între R.P.R. și R. Cehoslovacă se intensifică în toate domeniile. Nu de mult au avut loc la Praga convorbiri între reprezentanți ai Academiei R.P. Române și ai Academiei de Științe a R. Cehoslovacei. Cu această ocazie s-a căutat de acord să se elaboreze în comun de către cele două academii o amplă lucrare referitoare la relațiile culturale-artistice romino-cehe în perioada Evului Mediu. Lucrarea va aprofunda în special relațiile culturale-artistice ale Boemiei și Slovaciei cu Transilvania în perioada Evului Mediu. Se vor studia influențele reciproce în domeniul artei.

S-a stabilit ca din partea Academiei R.P. Române cercetările necesare strângerii materialului și sintetizării lui să fie conduse de acad. prof. Gh. Oprea. Din partea cehoslovacă studiile vor fi conduse de dr. Viktor Kotruha de la Institutul pentru teorie și istoria artei al Academiei de Științe a R. Cehoslovacei.

Planul de muncă al Academiei cehoslovace prevede ca prima etapă a realizării acestei lucrări să fie perfectată în 1959, cu prilejul unei conferințe de lucru romino-cehoslovace, care va avea loc la Bratislava.

Cu această ocazie se va de finaliza planul lucrării și se va sistematiza materialul strâns.

Opere românești traduse peste hotare

PRAGA 20. — *Operele scriitorilor români contemporani sunt apreciate în R. Cehoslovacă.* De câteva zile în librăriile pragheze a apărut în traducere cehă romanul „Străinul” de Titus Popovici.

Traducătorul cărții, dr. Franțuț Holoub, s-a străduit să realizeze o transpunere cât mai fidelă a romanului în limba cehă.

MOSCOVA. — La Moscova a apărut o culegere de versuri de Mihail Beniuc care cuprinde circa 5.000 de versuri.

Noua culegere a fost alcătuită de A. Sadejkin și I. Milinski.

Cuvântarea lui N. S. Hrușciiov la închiderea plenarei C.C. al P.C.U.S.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: A fost dat publicității textul cuvântării de închidere rostită de N. S. Hrușciiov la plenara C.C. al P.C.U.S., care a examinat rezultatele dezvoltării agriculturii U.R.S.S. în ultimii cinci ani și sarcinile creșterii continue a producției agricole.

N. S. Hrușciiov a subliniat că colhozurile și sovhozurile din țara noastră sunt desăfoare în următorii șapte ani o muncă uriașă și totodată complexă. Problemele adevăratele continuă să apară în agricultură, a spus N. S. Hrușciiov, sint probleme de mare importanță ale construcției comuniste. Poporul sovietic înțelege și aprobă politica partidului, întrucât partidul conduce poporul pe calea leninistă. N. S. Hrușciiov a spus că oamenii sovietici trebuie să-și apăsorească eforturile în lupta pentru noi victorii, pentru a asigura în cel mai

scurt termen posibil un înalt nivel material și cultural pentru oamenii care construiesc comunismul. Cu efort vrea mai repede o abundență de bunuri materiale și spirituale, a spus N. S. Hrușciiov, cu atât va crește mai mult influența ideilor comuniste în întreaga lume. A sporit capacitatea industrială, a sporit producția de produse agricole, de marfuri de larg consum, a construit mai multe locuințe, a dezvoltat cultura — iată în ce constă construirea comunismului, a subliniat el.

N. S. Hrușciiov a declarat că lucrările plenarei dovedesc încă o dată că de actuală este mișcarea inițiată de fruntașii din agricultură ca în viitor să-și ajungă să se ajungă din urmă S.U.A. în ce privește producția de produse animale și pe cap de locuitor. N. S. Hrușciiov a calificat munca ce va trebui să fie depusă drept grea și

vastă. Citind cifre care exemplifică contribuția pe care vor trebui să o aducă diferite republici și regiuni la îndeplinirea acestei sarcini, N. S. Hrușciiov a subliniat că în țara noastră sunt în prezent toate condițiile obiective pentru rezolvarea sarcinilor trasate: existența tehnicii, mijloacele materiale și cadre cu experiență.

N. S. Hrușciiov a consacrat o parte considerabilă a cuvântării problemei extinderii semințiilor de porumb. Pentru a rezolva problema creșterii rapide a producției de carne, a declarat N. S. Hrușciiov, trebuie extinsă considerabil semințurile de porumb, trebuie modificată părerea asupra cultivării porumbului.

La cuvântarea sa, N. S. Hrușciiov a vorbit, de asemenea, despre rezerve și posibilitățile de a dispune agricultura U.R.S.S. pentru sporirea întregii producții agricole.

In R.S.S. Kazahă Se va construi cel mai mare combinat de concentrare a minereului de fier din lume

KUSTANAI 20 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul R.S.S. Kazahă a aprobat proiectul construirii combinatului de concentrare a minereului de fier din Lisakov, care va fi cel mai mare din lume. Capacitatea proiectată a noului întreprinderi este de 36.000.000 tone minereu de fier brut.

Zăcămintele de minereu sunt așezate chiar la suprafața pământului. Combinatul va fi alimentat cu gaze care vor fi aduse aici prin conducta Buhara (Uzbekistan) — Ural, care este în curs de construcție.

Pentru nevoile combinatului se proiectează construirea unui lac de acumulare cu o capacitate de 1.000.000.000 m.c. în apropiere. Într-o regiune pitorească, va fi construit un orașel al minerilor care va avea o populație de 70.000 locuitori.

Se prevede ca prima parte a întreprinderii să fie dată în exploatare în 1963.

Azi alegeri prezidențiale în Franța

PARIS 20 (Agerpres). — La 21 decembrie vor avea loc în Franța alegerile prezidențiale. După cum se știe, președintele Republicii va avea cele mai largi împuterniciri, calificate drept dictatoriale de presa progresistă.

Alegerile vor începe la 21 decembrie, ora 9 dimineața, și vor lua sfârșit în aceeași zi la ora 16. Pentru alegerea președintelui a fost creat un colegiu de electori, care în metropola se ridică la 76.310 persoane.

Va fi considerat ales candidatul care în primul tur de scrutin va întruni majoritatea absolută de voturi. Dacă la 21 decembrie nimeni nu va întruni această majoritate, la 28 decembrie va avea loc al doilea tur de scrutin, la care candidatul, pentru a fi ales, va fi suficient să obțină majoritatea relativă de voturi.

La postul de președinte candida dează D. Gaulle, șeful guvernului, Georges Marrane, unul din activiștii de frunte ai Partidului Comunist Francez, precum și profesorul Chatelet, care este sprijinit de „Uniunea forțelor democratice” și partidul socialist autonom. Partidul socialist (S.F.I.O.) sprijină candidatura lui De Gaulle.

Puterile occidentale pun piedici realizării unui acord privitor la încetarea experiențelor cu arma nucleară

Conferința de presă a lui S. K. Tarapkin, șeful delegației U. R. S. S. la Conferința de la Geneva

GENEVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 decembrie, după terminarea ședinței Conferinței de la Geneva a celor trei puteri în problema încetării experiențelor cu arma nucleară, a avut loc o conferință de presă în cadrul căreia S. K. Tarapkin, șeful delegației sovietice, a făcut următoarea declarație:

În timpul de o lună și jumătate cit au durat lucrările Conferinței de la Geneva în problema încetării experiențelor nucleare a ieșit la iveală marea înțelegere pe care îl manifestă față de această conferință milioane de oameni din toate țările lumii.

Conferința a primit peste 1.000 scrisori și mesaje și, în afară de aceasta, delegația sovietică a primit peste 200 de scrisori în acest răstimp delegația U.R.S.S. a primit 20 de delegații din partea a numeroase organizații naționale din Franța, Germania occidentală, Anglia, Olanda, Elveția, S.U.A., Japonia. Numărul total al bărbaților și femeilor care au scris propuneri sau prin intermediul unor organizații obștești naționale și internaționale trece de 250 milioane.

Politica Uniunii Sovietice în problema încetării experiențelor nucleare este clară și pe înțelesul tuturor. Sintem pentru încetarea imediată, necondiționată și pentru totdeauna a experiențelor nucleare de către Uniunea Sovietică, S.U.A. și Anglia.

Uniunea Sovietică a făcut tot ce i-a stat în putință pentru asigurarea unui progres rapid în lucrările conferinței.

Dar reprezentanții S.U.A. și Angliei la conferință au pierdut o lună întreagă încercând să împună conferinței o procedură datorită căreia această conferință, convocată la nivelul reprezentanților guvernelor, să nu-și înceapă lucrările cu problema principală — încheierea unui acord și încetarea experiențelor cu arma nucleară, ci să se ocupe de problemele tehnice ale controlului, adică de acele probleme de care s-au mai ocupat și experții.

Pe de altă parte, lucrările conferinței au fost târâgânte și îngreunate considerabil de faptul că

delegațiile S.U.A. și Angliei nu acceptau proiectul sovietic de acord și proiectul sovietic de prevederi referitoare la control și totodată se echivau să prezinte un proiect de tratat concret propriu sau un text anexă acestui proiect în legătură cu problemele controlului.

Declarația guvernului sovietic în legătură cu lucrările conferinței și proiectul revizuit de acord pentru încetarea experiențelor cu arma nucleară, prezentat de delegația sovietică, au permis conferinței să înregistreze un progres substanțial. Delegațiile occidentale au început să prezinte de asemenea propuneri concrete și în urma acestuia fapt a fost posibilă adoptarea a patru articole ale tratatului.

Acest succes inițial în lucrările conferinței nu trebuie însă supraapreciat. Ar fi prematur să se tragă concluzia că toate greutățile au trecut, că problema a fost rezolvată. Condițiile formulate de guvernele S.U.A. și Angliei la conferință n-au fost retrase de puterile occidentale; aceste condiții continuă să constituie un balast greu și vor împiedica fără îndoială încheierea cu succes a

tratativelor privitoare la încetarea experiențelor și pentru totdeauna a experiențelor cu arma nucleară.

S.U.A. și Anglia condiționează prelungirea suspendării experiențelor cu arma nucleară de recunoașterea interdependenței dintre valabilitatea acordului cu privire la încetarea experiențelor și soluționarea anumitor chestiuni făcând parte din problema generală a dezarmării.

În lucrările conferinței există și alte probleme nereglementate din cauza poziției adoptate de S.U.A. și Anglia în chestiunile cele mai importante ale controlului.

Puterile occidentale propun ca în comisia organizată de control hotărârile să fie adoptate cu majoritatea simplă de voturi, ceea ce ar conferi acestor puteri o superioritate netă în raport cu Uniunea Sovietică în cadrul organizației de control.

Uniunea Sovietică consideră că toate problemele importante fundamentale ale activității organizației de control trebuie să fie rezolvate cu asentimentul celor trei participanți inițiali la acord — S.U.A., U.R.S.S. și Anglia.

După cum rezultă din cele arătate acum, a declarat S. K. Tarapkin, în calea conferinței mai există piedici serioase puse de guvernele S.U.A. și Angliei.

Presa greacă despre campania antidemocratică din Grecia

În aceste zile atenția presei grecești este revărsată asupra campaniei diversioniste, dezordonate de forțele reacționare împotriva elementelor democratice din Grecia. Intr-un articol de fond intitulat „Diversiunism”, grec în problema Ciprului ziarul „Avghi” subliniază că unii conducători ai partidului reacționar este de a abate atenția opiniei publice de la marea problemă a Ciprului și a celorlalte probleme arzătoare, încercând un așa zis „pericol comunist”.

Se scoate în evidență pericolul pe care-l reprezintă pentru națiunea politică antidemocratică a guvernului care „urmărește, după cum relatează ziarul „Avghi”, să creeze tulburări interne”. „Partidul E.D.A. scrie în încheierea ziarului, își va îndeplini, în orice condiții, datoria față de interesele populare, apărând democrația, legalitatea și interesele poporului”.

Ziarul guvernamental „Apogheumatini” publică fotografia unor așa zise însemnări și fotografii ale lui Glezos, pretinzând că ar fi vorba de probe care să dovedească „cine” ziarul „Avghi” răspundând a acestor încercări a reacțiilor de a-l compromite pe Manolis Glezos, scrie printre altele: „Ați de mare a fost minia și reacția opiniei publice în urma arestării lui Glezos, sub acuzația de spionaj, înclt autoritățile și-au dat seama de golul creat și au încercat să-l acopere cu anume „probe”. Aceste „probe” însă n-au fost decât... pașaportul legal al lui Glezos, pe care-l purta ca act de identitate și o însemnare în care Glezos își notase contac-

tele pe care urma să le aibă cu unii conducători ai partidului E.D.A. Această însemnare este prezentată ca programul unor contacte „negale”.

Critica politică guvernului grec în problema Ciprului este un articol intitulat „Concluzia anul faliment”. În articol se arată că în cadrul dezbaterilor din Comitetul Politic al O.N.U. a învoins până la urmă punctul de vedere al Angliei și Turciei, cuprins în proiectul de rezoluție tripartit, care în locul independenței Ciprului recomandă convocarea unei conferințe tripartite, fără a exclude posibilitatea împărțirii insulei ca o soluție finală. „Explicația mai generală a înfringerii Greciei în problema Ciprului, continuă ziarul, o găsim în incapacitatea guvernelor grecești de a trasa o politică într-adevăr națională, pe care să o aplice cu consecvență atât față de prietenii cit și față de adversarii”.

Presa democrață din Atena, în ciuda demunilor, continuă să publice știri despre noi arestări ale unor membri și conducători ai partidului E.D.A. Astfel recent s-a anunțat că au fost arestați și întemnițați la Atena, Hristos Papapanos și Nikos Caras, și la Pireu, fostul deportat V. Callidis.

În același timp opinia publică greacă se ridică hotărât împotriva acțiunilor politice care tind să desființeze și ultimele rămășițe ale libertății democratice ale poporului grec. Din presa democrață aflăm că deputatul liberal dl. Tumbas, care a fost vi-

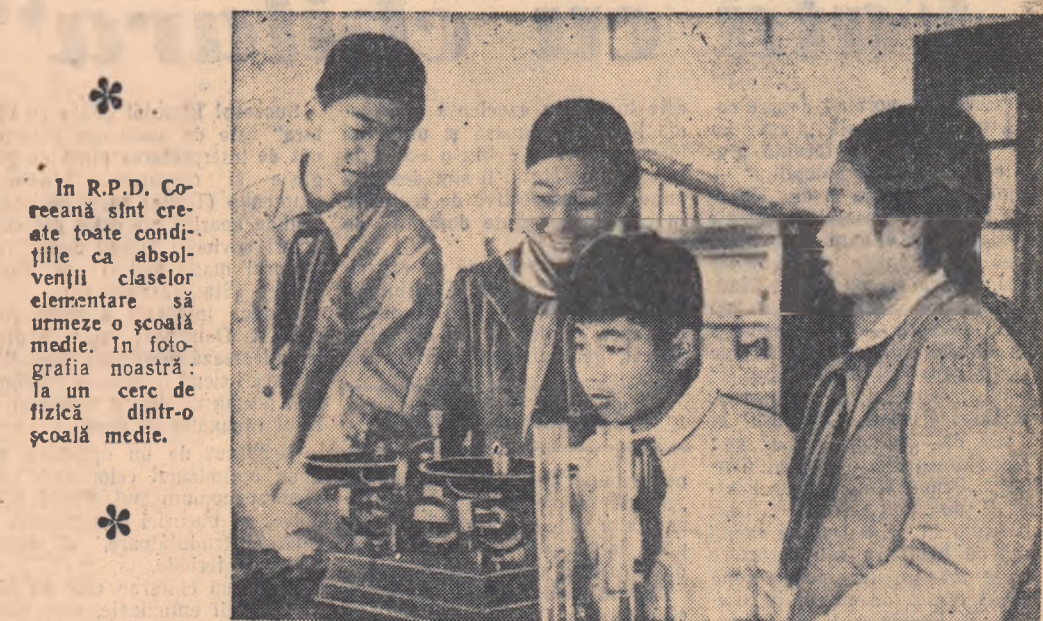


Nu demult studenții din Grecia au organizat o demonstrație de protest împotriva politicii britanice față de Cipru. Politiia greacă a intervenit însă cu brutalitate pentru a-și împărtășia pe demonstrații.

Foto: ELLASPRES

zintă de o delegație de cetățeni atenieni care i-au ridicat problema arestărilor, a condamnat fără rezerve aceste măsuri, subliniind că „dacă cerurile adevăte ale situației anormale se îndreaptă astăzi împotriva partidului E.D.A., miine se vor îndrepta împotriva tuturor celor care nu sînt de acord cu guvernul”. De asemenea o delegație populară formată de locuitorii din insulele Cefalonia și Itaka, a vizitat pe deputații Piniatoros Gh. Metaxas și Diariss, precum și pe fostul ministru Eoangelatos, cerîndu-se de această problemă, publică o amplă relatare a discuțiilor din parlament, sub titlul „Dacă stabilirea securității naționale se află pe primul plan, acest lucru nu împiedică perfect funcționarea a instituțiilor democratice”.

Ziarele grecești, ocupîndu-se de discuțiile în jurul interperării în legătură cu problema



Noul satelit american este inferior oricărui satelit artificial sovietic

Interviu acordat agenției TASS de către acad. L. I. Sedov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Guvernul R.S.S. Kazahă a aprobat proiectul construirii combinatului de concentrare a minereului de fier din Lisakov, care va fi cel mai mare din lume. Capacitatea proiectată a noului întreprinderi este de 36.000.000 tone minereu de fier brut.

Zăcămintele de minereu sunt așezate chiar la suprafața pământului. Combinatul va fi alimentat cu gaze care vor fi aduse aici prin conducta Buhara (Uzbekistan) — Ural, care este în curs de construcție.

Pentru nevoile combinatului se proiectează construirea unui lac de acumulare cu o capacitate de 1.000.000.000 m.c. în apropiere. Într-o regiune pitorească, va fi construit un orașel al minerilor care va avea o populație de 70.000 locuitori.

Se prevede ca prima parte a întreprinderii să fie dată în exploatare în 1963.

GREUTATEA UTILITĂȚII A SATELITULUI AMERICAN ESTE DE 57 DE ORI MICĂ DECIT GREUTATEA RACHETEI PORT-SATELIT, PLASATĂ PE ORBITĂ.

Dacă considerăm drept egal cu 57 raportul dintre greutatea sarcinii utile și greutatea rachetei port-satelit, așa cum se întâmplă pentru satelitul american, va rezulta că greutatea ultimii trepte a rachetei purtătoare a celui de-al treilea satelit sovietic, care s-a rotit în jurul pământului timp de șase luni, ar trebui să depășească 75 tone, în loc de 4 tone — greutatea indicată pentru satelitul american.

Pentru că a venit vorba despre greutatea rachetelor port-satelit sovietice, trebuie să spun că, deși greutatea lor stabilită pe orbită, este sub 75 tone, ca depășește mult cifra de 4 tone, această referință nu numai la racheta purtătoare a celui de-al treilea satelit sovietic, ci și la primul și cel de-al doilea satelit.

Sînt în măsură să comunic că pentru primul satelit artificial sovietic, greutatea rachetei port-satelit, care a fost plasată pe orbită și s-a rotit în jurul pământului timp de două luni, a depășit cu mult 4 tone.

Totodată nu se poate să nu se sublinieze că altitudinea orbitei și durata existenței satelitelui sînt indici de cea mai mare importanță. Voi aminti că pentru primul satelit sovietic altitudinea minimă a fost de 226 km, și că el a existat timp de trei luni, ceea ce depășește altitudinea perigeului și durata vieții ultimului satelit lansat în S.U.A.

(Text prescurtat)

Presiuni americane asupra Greciei

ATENA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 decembrie, Rottree, secretar de stat adjunct S.U.A., a părăsit Atena.

După cum rezultă din declarațiile lui Rountree, precum și o comentariu presei grecești, Rottree a cerut Greciei ca, în relațiile politice cu țările occidentale să grăbească lichidarea problemelor care stau în calea unui acord cu Anglia și Turcia.

Accentuarea presiunii americane asupra Greciei este explicată de Atena prin îngrijorarea S.U.A. față de creșterea în Grecia a simțului de spirit anti-american și a orientării, ea afirmă, a pozițiilor puterilor occidentale în problema Ciprului. Îngrijorare care transformă într-o profundă mulțumire în legătură cu prezenta Greciei în N.A.T.O.

Alți trei tineri ciprioți greci condamnați la moarte

NICOSIA 20 (Agerpres). — Alți trei tineri ciprioți-greci au fost condamnați la moarte în ziua de 19 decembrie. Ei au fost arestați în satul Astromerit în cursul perchezițiilor efectuate de poliția engleză din Cipru.

Agencia France Presse relatează că pînă acum numărul ciprioților greci condamnați la moarte se frează la 38. Dintre aceștia, 9 și-au executat, 17 au obținut mutarea pedepsei, 5 așteaptă închisori revizuirea proceselor, 7 condamnați la moarte așteaptă hotărârea de ultimă instanță a veneratorului.

Cuba Situația precară a guvernului Batista

HAVANA 20 (Agerpres). — Postul de radio al insurgenților din Cuba a emis că între 10 noiembrie și 4 decembrie în jurul orașului La Mayra din provincia Oriente, trupele răsculate au luat 799 de prizonieri din rândurile trupelor guvernamentale și au capturat o mare cantitate de arme și muniții.

Agencia United Press International anunță că insurgenții au întrerupt comunicațiile între Havana și Santa-Clara izolînd astfel capitala de partea răsăriteană a țării.

Situația guvernului dictatorului Batista se înrăutățește pe zi

ce trece. Măsurile luate de guvern pentru refacerea situației sale pentru intensificarea acțiunilor militare provoacă numeroase proteste din partea populației.

Se semnalează de asemenea largă activitate de sabotaj. Pivotal datorilor furnizate de postul radio al insurgenților, datorită jurnilor de sabotaj, jumătate bombe aruncate din avioane guvernamentale nu au explodat. În rândurile trupelor guvernamentale domină pesimismul și siguranța. Rîndurile insurgenților cresc continuu; trupele lui Castro numără în prezent 10.000 de militari bine echipați.

O entuziasată și caldă manifestație a prieteniei dintre tineretul român și tineretul sovietic

(Urmare din pag. 1-a)

Tineretul din patria noastră, a organizației sale revoluționare, a salutat delegația eroicului Comsomol leninist. Tot V. Trofin a vorbit despre înțelegerea și recunoștința tineretului nostru față de tineretul sovietic, față de marea popor sovietic. Eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist, marile succese obținute pe drumul revoluției socialiste, sînt legate strîns de ajutorul sincer, dezinteresat al puterilor Uniunii Sovietice. Tineretul nostru are viu în față exemplul strălucit al modului în care tineretul sovietic, Comsomolul, și-a dus la îndeplinire sarcinile trasate de partid. Tineretul român muncete cu elan pentru a da viață mărețului program de construire a socialismului elaborat de partid. Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la recentă plenară a C.C. al P.M.R. a dat un nou și puternic impuls tineretului în toate acțiunile sale de luptă împotriva imperialismului și de furtare a socialismului. Folosind experiența Comsomolului, generalizînd propria noastră experiență — a spus în continuare V. Trofin — a spus în continuare V. Trofin — am obține noi și importante realizări în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor pe care partidul ni le pune în față. Tot V. Trofin a rugat delegația Comsomolului să transmită întregului tineret sovietic urările și saluturile fierbinte ale tineretului român.

Cuvîntarea tov. V. Trofin a fost întreruptă de zeci de ori de aplauze și ovaii. În picioare, tinerii acclamă pe solii Comsomolului care a crescut pe Zola și Maratrosov, pe eroii „Tinerii Gării” și pe autorii epopeii nemuritoare „desfășurării pământurilor virgine”.

Prezența tribună a tov. Serghei Pavlov, secretar al C.C. al U.T.C.L., este salutăată cu entuziasm.

Yorbitorul, după salutul combativului tineret bucurestean, actual U.T.M., vorbitor larg despre impresiile acumulate în timpul vizitei în Republica Populară. „Am cum trăiește, muncim, învățăm, ne odărnim tineretul român, venim impresii multe și foarte frumoase. În inimile noastre pentru toată viața. Ne-am înscris în toate categoriile de tineri, spunem tov. S. Pavlov. Pretutindea impresionat munca plină de abnegație a tineretului român în cauza socialismului”. Vorbul inițiază apoi câteva din marea eroică a Comsomolului, pentru îndeplinirea sarcinilor pe care tineretul nostru și-a asumat în fața glorioasă U.T.C.L. În încheiere, Serghei Pavlov a urat tineretului român noi victorii în lupta pentru socialism. „Plecăm din țară cu cele mai plăcute amintiri. Tineretul sovietic știe că are în retul român un prieten sincer, devotat. Nu vom uita strîngerea voastră caldă de mîini, zîmbetul vostru cald, și prietenii sinceri”.

Tov. Serghei Pavlov încheie cuvîntarea sa cu câteva cuvinte românești. Aplauze furtunoase linișite acest gest prietenesc. Conducătorul delegației Comsomolului oferă apoi un dar de filmul „Totdeauna alături de tine” închinat împlinirii a 40 ani de la crearea Comsomolului leninist.

Împreună, oaspeții și gazdele asistat la un frumos program artistic pe care l-a prezentat actualul U.T.M., după care au purtat câteva ore dansind, discutînd. A fost o seară minunată de neuitat. O seară a prieteniei neînfrîncat între tineretul român și cel sovietic.

VA INFORMAM PE NOBIL DIN

MOSCOVA. — Se anunță că ședințele separate ale Sovietului Naționalităților și Sovietului Uniunii ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. au avut loc în ziua de 19 decembrie. În ședința de 22 decembrie, ora 10 dimineața. Cea de-a doua sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celui de-a 5-a legislatură va avea loc la Kremlin.

BERLIN. — La Berlin se află o delegație economică a R. P. Române condusă de Ana Toma, adjunct al ministrului Comerțului. Delegația română duce tratative cu privire la încheierea unui acord comercial între R. P. României și R. D. Germană pe anul 1959.

DELHI. — După cum anunță ziarul „The Statesman”, trupele pakistaneze au deschis focul împotriva teritoriului indian în regiunea Patharia (statul Assam). Trupele pakistaneze continuă, de asemenea, să bombardeze localitatea Bholach.

MOSCOVA. — La 26 decembrie, în sala centrală de expoziții din Moscova se va deschide Expoziția de artă plastică a țărilor socialiste. În seara zilei de 19 decembrie în clădirea centrală a expoziției a avut loc vizionarea preliminară a întregii expoziții.

BERLIN. — Departamentul presei de pe lângă președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Germane anunță că la 18 decembrie a.c. a avut loc prima ședință a Consiliului de Miniștri. S-au discutat și au fost aprobate proiectul de hotărîre cu privire la planul economiei naționale pe anul 1959 și proiectul de lege cu privire la bugetul de stat pe anul 1959.

NEW YORK. — După cum anunță agenția France Presse, în

vestul statului Texas s-a prăbușit un avion militar american, care transporta o bombă atomică. Circulația rutieră între localitățile din apropiere a fost întreruptă începînd cu ora 10 dimineața. Cea de-a doua sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. al celui de-a 5-a legislatură va avea loc la Kremlin.

NEW YORK. — Greva distribuitorilor de ziare din New York intră în a doua săptămîină. De la 10 decembrie nu a mai apărut nici unul din cele nouă mări cotidiene din oraș. Agențiile de presă americane arată că nu există nici o perspectivă de reglementare a conflictului dintre asociația editorilor de ziare din New York și sindicatul distribuitorilor.

Feodor Gladkov

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 decembrie a încetat din viață, în vîrstă de 75 de ani, Feodor Gladkov, unul din cei mai vechi scriitori ruși sovietici.

Originar dintr-o familie de țărani săraci, Gladkov era de profesie învățător. Lucrările sale au început să fie publicate în anul 1889. În istoria literaturii sovietice el a intrat ca autor al romanului „Cimentul” (anul 1925).

În ultimii ani, Gladkov a lucrat la scrierea de romane autobiografice. Gladkov a fost laureat al Premiului Stalin.